

фенди; человѣкъ развратенъ въ висша степень. Тоя Хафжъ-ефенди заедно съ Пенча Калмука или Калмучето, мѫчили и били най немилостиво злочеститѣ затворници, особенно попъ Иванча и Якима Цанкова, които бѣднитѣ отъ безчеловѣчното това биянѣ паднали въ несвѣсть. Страхъ и трепетъ бѣхѣ се всѣлили въ сърдцата на всичкитѣ Габровски жители; никой не знаше, даже не бѣше увѣренъ: какъ ще замрѣкни, или какъ ще усѣмни? въ слѣдствиѣ на казаннія обвинителенъ Актъ, изловихѣ всичкитѣ учители и ги запряхѣ най-напредъ въ затвора въ Габрово; а за да подплашатъ ёще пѣвче всичкитѣ злочести затворници, донесли фаланга въ конака и цѣли едни кола сурови тоаги, съ които да биятъ затворниците за да се принудятъ да кажатъ: 1) че тѣ дѣйствително сѫ земали участіе въ вѣзстаніето, и 2) да искажатъ и издадатъ и други хора, които сѫ били тоже вземали таковото участіе. За доказателство же на тїя безчеловѣчни и звѣрски дѣла на Фазла-паша и на подчиненнитѣ му, нѣ привождами за примѣръ Священника Попъ Иванча, когото били наклеветили, че той былъ излѣзъ съ момчетата край Габрово, които на 28 Априлія били трѣгнали за въ Балкана, и тамъ ги благословилъ. Тїя клеветнически обвиненія срещу Попъ Иванча, ако и да не сѫ били истинни, но Пенчу Калмукъ-тѣ и Хафжъ-ефенди ги засвидѣтелствовали за истински; а за да принудятъ Попъ Иванча да се признае за виновенъ, и че дѣйствително той е тѣй сторилъ и хортувалъ, спорядъ както по горѣ се спомѣня: свалять злочестія тоя Български Священникъ на земята, и до толкова немилостиво го били съ сопи, щото бѣднія, не е вѣчъ можялъ вижда се да тѣрпи, и отъ голѣмитѣ болѣсти се е принудилъ да се признае за виновенъ въ горѣказаниетѣ обвиненія. Въ слѣдствиѣ на това самопризнаніе на Попъ Иванча, докарахѣ го тукъ въ Тѣрново, осаждихѣ го на смрѣтъ и тукъ го и убѣсихѣ . . . —

Сѫщо тѣй безчеловѣчно и немилостиво бихѣ и Якима Цанкова, Димитра Станева и ёще други десетина души отъ об-